
ТЕОРЕТИЧНІ ТА ПРИКЛАДНІ АСПЕКТИ АНАЛІЗУ В СФЕРІ ФІНАНСІВ

УДК 658

Олег Степанович ВИСОЧАН

кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку та аналізу,
Національний університет "Львівська політехніка"
E-mail: vysochan_oleg@ukr.net

Ілона Ярославівна БОРИС

Національний університет "Львівська політехніка"
E-mail: lonciaa@ukr.net

ПРИНЦИПИ, МЕТОДИ І МЕХАНІЗМ ФІНАНСУВАННЯ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ

Височан, О. С. Принципи, методи і механізм фінансування бюджетних установ [Текст] / Олег Степанович Височан, Ілона Ярославівна Борис // Економічний аналіз : зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол.: В. А. Дерій (голов. ред.) та ін. – Тернопіль: Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету "Економічна думка", 2015. – Том 19. – № 1. – С. 171-177. – ISSN 1993-0259.

Анотація

У роботі проаналізовано та вдосконалено чинні принципи й методи фінансування бюджетних установ. Досліджено сучасні наукові позиції щодо виокремлення принципів та методів останнього. Встановлено межі застосування понять "фінансування бюджетних установ", "бюджетне фінансування" та "фінансування бюджету". Виявлено, що фінансування бюджетних установ вказує на суб'єкта одержання, розподілу і використання коштів; причому останні можуть бути як з бюджету, так і власними надходженнями установ з їх використанням відповідно до чинного законодавства. Бюджетне фінансування може стосуватися не лише установ бюджетної сфери України, але й підприємств та організацій будь-якої форми власності, які отримують фінансові ресурси з бюджетів різних рівнів. Розширено та модернізовано спектр наявних принципів фінансування бюджетних установ. Їх перелік (неостаточний і відкритий для доповнень) такий: цільового використання та обмеження по платежах; ієрархічності; законності; доцільності; повноти; економічної обґрунтованості; об'єктивної необхідності; пріоритетності; ефективності й результативності; структурованості; контролю відповідності й достовірності; відкритості й прозорості; періодичності; плановості; облікового відображення й підзвітності. Вказано на необхідність трансформування підходів до розуміння принципів безповоротності й безоплатності у зв'язку із новітньою перебудовою системи бюджетного фінансування в Україні та світі з поступовим переходом на відшкодування витрат через самоокупність діяльності. Узагальнено наявні та перспективні методи фінансування бюджетних установ, що використовуються в практиці бюджетного регулювання: кошторисно-бюджетний, програмно-цільовий, нормативно-подушний, прямої оплати. Встановлено недоліки кошторисного механізму фінансування та можливі напрямки їх усунення.

Ключові слова: принцип фінансування; метод фінансування; механізм фінансування; бюджетна установа.

Oleh Stepanovych VYSOCHAN

PhD in Economics,
Associate Professor,
Lviv Polytechnic National University
E-mail: vysochan_oleg@ukr.net

Iлона Yaroslavivna BORYS

Lviv Polytechnic National University
E-mail: lonciaa@ukr.net

PRINCIPLES, METHODS AND MECHANISMS OF FINANCING OF BUDGETARY INSTITUTIONS

Abstract

The paper analyzed and improved existing principles and methods of financing of budgetary institutions. The modern scientific position on the principles and methods of isolating the latter. Established boundaries of the concepts of "financing of budget institutions", "budget financing" and "financing of the budget." Found that the financing of budget institutions indicates the subject of receiving, distribution and use of funds; the latter can be both budget and own revenues of institutions with their use in accordance with applicable law. State funding may cover not only the public sector Ukraine, but also companies and organizations of any ownership, which receive financial resources from the budgets of different levels. An expanded and modernized range of available financing principles of budgetary institutions. The list (inconclusive and open to additions) is: targeted use and restrictions on payments; hierarchy; rule of law; feasibility; completeness; economic feasibility; objective necessity; priority; efficiency and effectiveness; structuring; monitoring compliance and reliability; openness and transparency; frequency; of planning; your display and accountability. The necessity of transforming approaches to understanding the principles of irreversibility and chargeless due to the latest restructuring of the system of budget financing in Ukraine and in the world, with a gradual transition to self-sufficiency through cost recovery activities. Overview available and promising approach to government agencies that used in the practice of budgetary control, estimate and budget, program budgeting, regulatory poll, direct payment. Established deficiencies estimated funding mechanism and possible directions of their elimination.

Keywords: principle of financing; method of financing; funding mechanism; budgetary institutions.

JEL classification: H61

Вступ

Успішне виконання поставлених перед бюджетними установами завдань та виконання ними законодавчо встановлених функцій залежить від рівня та способів їх фінансування. Раціональне використання бюджетних коштів та залучення позабюджетних ресурсів на всіх етапах бюджетного фінансування є головними завданнями щодо доходної й видаткової частин бюджету, тому актуальним постає дослідження теоретичної сутності бюджетного фінансування, форм, методів, механізмів і принципів його здійснення, а також пошук шляхів ефективного фінансування бюджетної сфери України в умовах дефіциту фінансових ресурсів.

Під фінансуванням розуміємо забезпечення бюджетних установ коштами з державного, місцевого бюджетів та позабюджетних джерел на виконання ними загальнодержавних функцій, функцій місцевого самоврядування та на задоволення власних потреб.

Л. О. Гуцайлюк [1] виокремлює шість принципів фінансування бюджетних установ: цільове використання бюджетних асигнувань, безповоротність і безвідплатність, ефективно і повне використання коштів, фінансування відповідно до виконання планів, додержання режиму економії, постійний контроль. Аналогічної думки дотримуються А. І. Георгієва та А. О. Леушина [2]. Така позиція корелює з класичним розумінням принципів бюджетного фінансування, викладеним у роботі [3] О. Д. Василика та К. В. Павлюк: плановості, цільового спрямування коштів, безповоротності, безоплатності, справедливості і неупередженості, публічності та прозорості, контрольованості. Враховуючи сутність бюджетного фінансування, його внутрішні якісні характеристики до принципів цього фінансування, В. Г. Дем'янишин [4] називає: безповоротність; безоплатність; безстроковість; плановість; цільовий характер; фінансування не під план, а відповідно до виконання планів за виробничими показниками, мережі, штатів і контингентів; ефективно використання коштів; фінансування відповідно до надходження доходів; оптимальне поєднання усіх джерел фінансування;

дотримання режиму економії; повнота; справедливість і неупередженість; публічність та прозорість; контрольованість. Н. Г. Пігуль та О. В. Люта [5] вважають, що реалізація кошторисного фінансування здійснюється на основі принципів плановості, цільового характеру, виділення коштів залежно від фактичних показників, підзвітності. У монографії “Бюджет України” А. О. Єпіфанова, І. І. Д’яконової, І. В. Сала [6] знаходимо такі принципи бюджетного фінансування: обґрунтованості величини витрат, чіткого цільового використання коштів, обліку виконання запланованих у бюджеті заходів, контролю за ефективним використанням коштів. Н. І. Хімичева та Є. В. Покачалова [7] вказують на те, що загальними принципами фінансування є: безповоротність та безоплатність відпуску грошових коштів, їх цільове і ефективне використання, дотримання фінансової дисципліни, здійснення фінансування відповідно до виконання робіт, послуг і з урахуванням використання раніше відпущених асигнувань. Водночас, окрім названих, діють спеціальні принципи, властиві саме кошторисно-бюджетному фінансуванню: отримання коштів державними і муніципальними установами для поточної діяльності і капітальних вкладень з бюджету, відповідного їх підпорядкованості; бюджетні кошти виступають основним джерелом фінансування діяльності цих установ; фінансово-плановим актом, який слугує підставою для виділення коштів, є кошторис доходів і видатків установи; витрачання коштів має строго відповідати цільовому призначенню, визначеному в кошторисі, зміни мають право робити у визначеному порядку органи, яким підвідомча установа; планування і фінансування діяльності проводиться на основі економічних нормативів, затверджених у визначеному порядку.

Однак сучасна перебудова системи бюджетного фінансування в Україні, яка передбачає перерозподіл завдань, повноважень і ресурсів на всіх рівнях, не могла не спричинити трансформування принципів такого фінансування у зв’язку з підвищенням рівня самостійності місцевих бюджетів та розпорядників бюджетних коштів. Скажімо, можливість одержання бюджетними установами коротко- та довгострокових позик, а також реалізація ними інвестиційних програм (проектів) нівелює значення принципу безповоротності та безоплатності отриманих коштів у межах фінансування. Вищевказане актуалізує проблематику досліджень, пов’язаних з виокремленням сучасних принципів і методів фінансування бюджетних установ в Україні.

Мета та завдання статті

Метою статті є перегляд та вдосконалення чинних принципів й методів фінансування бюджетних установ в Україні. Досягнення її передбачає послідовне виконання таких завдань:

- аналіз сучасних наукових позицій щодо виокремлення принципів та методів фінансування бюджетних установ;
- встановлення меж використання понять “фінансування бюджетних установ”, “бюджетне фінансування” та “фінансування бюджету”;
- розширення спектру чинних принципів фінансування бюджетних установ;
- узагальнення перспективних форм фінансування бюджетних установ, що наявні в практиці бюджетного регулювання.

Виклад основного матеріалу дослідження

Бюджетне фінансування є однією з основних форм фінансового забезпечення бюджетних установ, поряд із самофінансуванням та благодійництвом.

Бюджетне фінансування зумовлене економічними умовами, у яких функціонує бюджетний фонд держави. Воно відіграє важливу роль у соціально-економічному розвитку суспільства, оскільки соціально-культурні галузі практично не мають додаткових надходжень фінансових ресурсів для власного розвитку [8, с. 105].

У цьому плані важливим є чітко розмежувати терміни “фінансування бюджету”, “бюджетне фінансування” та “фінансування бюджетних установ”. Фінансування бюджету є терміном бюджетної макроекономіки і трактується Бюджетним кодексом України як “надходження та витрати бюджету, пов’язані із зміною обсягу боргу, обсягів депозитів і цінних паперів, кошти від приватизації державного майна (щодо державного бюджету), зміна залишків бюджетних коштів, які використовуються для покриття дефіциту бюджету або визначення профіциту бюджету” [9], у той час, як бюджетне фінансування визначає лише джерело походження надходжень – державний чи місцевий бюджети, однак також вказує не лише на отримання коштів, але й на їх використання на чітко встановлені цілі. Бюджетне фінансування може стосуватися не лише установ бюджетної сфери України, але й підприємств та організацій будь-якої форми власності, які отримують фінансові ресурси з бюджетів різних рівнів. Фінансування бюджетних установ вказує на суб’єкта одержання, розподілу і використання коштів; причому останні можуть бути як з бюджету, так і власними надходженнями установ з їх використанням відповідно до чинного законодавства (табл. 1).

Таблиця 1. Співвідношення між різними формами фінансування організацій*

Кошти \ Організації	Бюджетні	Небюджетні
Бюджетні	Фінансування бюджетних установ: бюджетне	Бюджетне фінансування
Позабюджетні	Фінансування бюджетних установ: позабюджетне	Комерційне фінансування

*Запропоновано автором на основі узагальнення наявних досліджень у фінансовій сфері

Розмежування понять “фінансування бюджету”, “бюджетне фінансування” та “фінансування бюджетних установ” спричиняє необхідність перегляду й переосмислення принципів загальних (первинних) вимог, які лежать в основі процесу фінансування і притаманні кожній конкретній економічній категорії.

Наприклад, принцип збалансованого розвитку, який має відношення до перерозподілу коштів між регіонами з урахуванням їх потенціалу, актуальний лише для бюджетного фінансування. Водночас принципу цільового використання коштів слід дотримуватися як у процесі фінансування бюджету, так і для фінансування бюджетних установ.

Характеризуючи фінансування бюджетних установ, слід визначити суттєві характеристики (загальні положення), без яких дотримання мети цього процесу є неможливим (рис. 1). Правильність здійснення перерозподілу фінансових ресурсів у бюджеті забезпечується рівнем дотримання цих принципів.

Рис. 1. Принципи фінансування бюджетних установ*

*Запропоновано автором

Охарактеризуємо наведені на рис. 1 принципи:

- цільового використання та обмеження по платежах – установи мають право витратити бюджетні кошти на цілі та в межах, установлених затвердженими кошторисами, планами асигнувань загального фонду бюджету, планами надання кредитів із загального фонду бюджету, планами спеціального фонду;
- ієрархічності – розпорядники бюджетних коштів вищого рівня координують процеси, пов'язані із отриманням, розподілом і використанням бюджетних коштів розпорядниками нижчого рівня,

---

підпорядкованими їм у своїй діяльності, зокрема, шляхом затвердження показників проектів кошторисів;

- законності – точне і неухильне виконання бюджетного законодавства усіма установами та їх посадовими особами в процесі фінансування власної діяльності;
- доцільності – використання фінансових ресурсів відповідно до поставленої мети, виходячи з практичної корисності.
- повноти – достатність фінансових ресурсів для забезпечення потреб бюджетної установи;
- економічної обґрунтованості – обсяги надходжень та витрат бюджетної установи повинні підтверджуватись об'єктивними розрахунками за кожним джерелом фінансування та напрямом використання з урахуванням запланованих надходжень з бюджетів різних рівнів, прогнозних обсягів надання платних послуг тощо;
- об'єктивної необхідності – бюджетна установа повинна фінансуватися з огляду на індивідуальну потребу в коштах з урахуванням її основних виробничих показників і контингентів, обсягу виконуваної роботи, штатної чисельності, необхідності погашення дебіторської і кредиторської заборгованості та реалізації окремих програм;
- пріоритетності – першочергово забезпечуються бюджетними коштами видатки установи на оплату праці з нарахуваннями, виплату стипендії, а також на господарське утримання. Лише після забезпечення коштами цих витрат, а також за умови відсутності заборгованості здійснюються видатки на придбання обладнання, капітальний ремонт приміщень тощо;
- ефективності й результативності – одержання максимального результату з дотриманням суворої економії коштів, не допускаючи витрат, не зумовлених потребами;
- структурованості – надходження і витрати бюджетних коштів мають структурну організацію відповідно до затвердженої бюджетної класифікації;
- контролю відповідності й достовірності – втілюється насамперед через перевірку відповідності розподілу показників зведених кошторисів, планів асигнувань загального фонду бюджету, планів надання кредитів із загального фонду бюджету, планів спеціального фонду, планів використання бюджетних коштів, помісячних планів використання бюджетних коштів даним бухгалтерського обліку виконання державного та місцевих бюджетів, а також достовірності обсягів бюджетних коштів при плануванні бюджетних показників;
- відкритості й прозорості – можливість отримання інформації про надходження і використання коштів бюджетними установами всіма зацікавленими авторизованими особами;
- періодичності – можливість розподілу обсягів фінансування між різними періодами часу з метою формування планів і звітів та з урахуванням бюджетного періоду, передбаченого Бюджетним кодексом;
- плановості – надходження і витрати бюджетних коштів здійснюються відповідно до затверджених кошторисів та планів;
- облікового відображення й підзвітності – обов'язкове ведення бухгалтерського обліку всіх надходжень і витрат державного бюджету та місцевих бюджетів, складання та подання фінансової і бюджетної звітності.

Дотримання принципів фінансування бюджетних установ забезпечується доцільним і максимально ефективним використанням методів та форм такого фінансування.

Під методами ми розуміємо конкретні прийоми і техніку виділення бюджетних коштів відповідним розпорядникам у процесі використання тих чи інших форм фінансування [4, с. 43].

Н. Г. Пігуль та О. В. Люта вказують на існування специфічних особливостей бюджетного фінансування, які полягають у наступному:

- кошти на покриття витрат відпускаються тільки з одного бюджету за підпорядкованістю підприємства, установи чи організації. Виняток становить фінансування загальнодержавних заходів: боротьба з епідеміями, ліквідація втрат від катастроф і стихійного лиха;
- бюджетні установи фінансуються на основі встановлених економічно й науково обґрунтованих нормативів залежно від сфер діяльності [5].

На наш погляд, у процесі перерозподілу бюджетних ресурсів діють такі методи фінансування бюджетних установ:

- кошторисно-бюджетний (кошторисно-постатейний) – фінансування здійснюється за кодами функціонально-економічної класифікації відповідно до економічної характеристики операцій, які здійснюються при проведенні видатків;
- програмно-цільовий – фінансування відбувається за окремими бюджетними програмами, упродовж строку реалізації яких відповідальним виконавцем забезпечується цільове та ефективне використання бюджетних коштів;

-
- нормативно-подушний метод – фінансування здійснюється, виходячи з потреб споживача послуг, які надаються бюджетними установами (мешканця обслуговуваної закладом медицини території, учня професійно-технічного закладу тощо);
  - метод прямої оплати – фінансування відбувається шляхом оплати окремої послуги чи їх комплексу, виходячи з конкретного розрахунку вартості. Частковим варіантом цього методу є комерційне самофінансування.

У сучасних умовах для бюджетних установ характерним є поєднання методів бюджетного та позабюджетного фінансування, наприклад реімбурсація у медичних закладах, коли часткове відшкодування пацієнту вартості послуг, ліків або товарів медичного призначення відбувається за рахунок коштів відповідних бюджетів, інша ж – через механізм обов'язкового соціального медичного страхування або за рахунок коштів, передбачених цивільно-правовими угодами.

Важливим при цьому є уникнення отождоження понять “метод фінансування”, “форма фінансування” та “механізм фінансування”. Зокрема, до форми відносять бюджетне (кошторисне, субвенції, субсидії, дотації, державне кредитування та інвестування та ін.) та позабюджетне (гранти, надання платних послуг, гуманітарна допомога та ін.) фінансування. Механізм містить фінансування через єдиний казначейський рахунок, перерахування бюджетних коштів з поточних рахунків місцевих бюджетів на рахунок головного розпорядників бюджетних коштів.

Перший спосіб використовується для фінансування заходів з державного та місцевих бюджетів України. Єдиний казначейський рахунок відкривається у Національному банку України. Таке фінансування здійснюється через систему бюджетних рахунків органів Державного казначейства, консолідованих для обліку коштів та здійснення розрахунків у системі електронних платежів НБУ.

Згідно з другим способом, після затвердження місцевих бюджетів, відповідно до бюджетного розпису фінансові органи перераховують кошти на рахунки головним розпорядникам у порядку фінансування, згідно з кошторисом.

Зазначені механізми фінансування більшою чи меншою мірою забезпечують контроль за ефективним та повним використанням бюджетних коштів. Однак кожен з механізмів, який посідає місце в структурі фінансування бюджетних установ, має притаманні йому переваги та недоліки.

Кошторисне фінансування зазвичай здійснюється за залишковим принципом. Тобто спочатку обираються основні напрями розподілу бюджетних коштів, наприклад, на економіку, оборону, державне управління, а залишки коштів вже спрямовуються на інші сфери діяльності. Доволі часто складається ситуація, коли певна галузь і, як результат, бюджетні установи цієї галузі, на постійній основі не отримують повного фінансування і повинні здійснювати свою діяльність, виходячи із наявних коштів. А тому стає неможливим зростання заробітної плати робітників, покращення інформаційної бази, комп'ютерного забезпечення тощо (цитуються за [10]). Реальна потреба бюджетних установ у грошових коштах при цьому не враховується. Дисбаланс між фінансуванням різних бюджетних секторів та окремих установ спричиняє надлишок ресурсів в одних та нестачу в інших. Причому перші не поспішають повертати зайві кошти в бюджет, другі – не здатні покрити навіть найосновніші видатки. Планування на основі показників попередніх періодів часто призводить до неефективного і нераціонального використання бюджетних коштів.

Для оптимізації бюджетного механізму фінансування, на думку Т. О. Мартинової [11], серед іншого, необхідно:

- удосконалити систему нормативних методів планування бюджетних видатків, що дасть змогу об'єктивно та справедливо перерозподілити бюджетні ресурси з урахуванням соціально-економічного розвитку територій, демографічної ситуації, рівня доходів громадян та інших факторів;
- удосконалити політику міжбюджетних відносин, особливо в аспекті перегляду чинних законодавчо-нормативних актів та їх гармонізації;
- побудувати адресну систему соціальної допомоги;
- посилити регіональний фінансовий контроль із застосуванням, зокрема, програмно-цільового підходу, який здатен підвищити відповідальність розпорядників бюджетних коштів за результати реалізації бюджетних програм тощо.

Висновки та перспективи подальших розвідок

Ведучи мову про принципи фінансування бюджетних установ, не можна не зазначити, що вони складають певні ідеалізовані вимоги до розподілу і використання коштів у бюджетній сфері, яких важко, а інколи – й узагалі неможливо досягти. Наприклад, дотримуватися економічної обґрунтованості буває достатньо складно через наявність прогнозних показників при розрахунках потреби у надходженнях фінансових ресурсів; ефективність й результативність встановити проблематично через відсутність більш-менш вдалих методик обчислення комплексу показників, пов'язаних із ефективністю

господарської діяльності бюджетних установ тощо. Однак встановлені принципи важливі саме як абсолютизовані орієнтири, максимальна відповідність яким дозволяє забезпечити злагоджене функціонування бюджетного процесу в країні.

Розвиток бюджетної системи дозволяє відходити від класичних методів фінансування бюджетних установ, на зразок кошторисно-бюджетного, з поступовою переорієнтацією на ті з них, які дозволяють максимально адекватно оцінити цінність, якість та потребу в послугах, які надаються організаціями, особливо в соціальній сфері. Це призводить до необхідності надалі здійснювати дослідження в напрямку розробки раціональних механізмів залучення та перерозподілу коштів у системі бюджетних установ.

Список літератури

1. Гуцайлук, Л. Облік фінансування бюджетних установ / Л. Гуцайлук // Галицький економічний вісник. – 2010. – №3(28). – С. 191-196.
2. Георгієва, А. І. Облік фінансування бюджетних установ / А. І. Георгієва, А. О. Леушина // Вісник Бердянського університету менеджменту і бізнесу. – 2013. – №4 (24). – С. 125-129.
3. Василик, О. Д. Бюджетна система України: підручник / О. Д. Василик, К. В. Павлюк. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 544 с.
4. Дем'янишин, В. Бюджетне фінансування та його особливості в сучасних умовах / В. Дем'янишин // Світ фінансів. – 2007. – Вип. 2 (11). – С. 34-48.
5. Пігуль, Н. Г. Особливості реалізації фінансового механізму бюджетних установ / Н. Г. Пігуль, О. В. Люта // Вісник Академії митної служби України. Серія: "Економіка". – 2010. – №2 (44). – С. 94-101.
6. Єпіфанов, А. О. Бюджет України: монографія: у 2 кн. / А. О. Єпіфанов, І. І. Д'яконова, І. В. Сало. Книга перша: Бюджет – головна ланка фінансів держави. – Суми: ДВНЗ "УАБС НБУ", 2010. – 201 с.
7. Химичева, Н. І. Финансовое право / Н. И. Химичева, Е. В. Покачалова ; отв. ред. д. ю. н., проф. Н. И. Химичева. – М.: Норма, 2005. – 464 с. – (Серия учебно-методических комплексов).
8. Ткачук, Н. М. Фінансування бюджетних установ: теоретична сутність, форми і методи / Н. М. Ткачук, В. О. Кравчук // Наука й економіка: наук.-теорет. журнал. – 2010. – №2 (18). – С. 99-105.
9. Бюджетний кодекс України: Закон України від 08. 07. 2010 №2456-VI.
10. Антонішен, Я. А. Актуальні проблеми кошторисного фінансування бюджетних установ в Україні / Я. А. Антонішен [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.rusnauka.com / 25_PNR_2013 / Economics / 3_144382.doc.htm.
11. Мартинова, Т. О. Удосконалення діючих механізмів фінансового забезпечення соціально-культурної сфери / Т. О. Мартинова // Наукові праці КНТУ. Економічні науки. – 2010. – Вип. 17. – С. 241-247.

Reference

1. Hutsaylyuk, L. (2010). Accounting for financing of budget institutions. Galician Economic Bulletin, 3 (28), 191-196.
2. Georgieva, A. I. & Leushina, A. A. (2013). Accounting of financing of budget organizations. Vysnik of Berdyansk University of Management And Business, 4 (24), 125-129.
3. Vasylyk, O. D. & Pavlyuk, K. V. (2004). The budget system of Ukraine: Tutorial. Kyiv: Center of Textbooks.
4. Demyanyshyn, V. (2007). State funding and its features in modern conditions. World of Finance, 2 (11), 34-48.
5. Pigul, N. G. & Liuta, O. V. (2010). Features of the financial mechanism of budgetary institutions. Journal of the Ukrainian Academy of Customs. Issue "Economics", 2 (44), 94-101.
6. Epifanov, A. O., D'yakonova, I. I., Salo, I. V. (2010). Budget of Ukraine. Sumy: State University "UAB NBU".
7. Hymycheva, N. I. & Pokachalova, E. V. (2005). Finance Law. Moscow: Norma.
8. Tkachuk, N. M. & Kravchuk, V. O. (2010). Financing of budget institutions: theoretical nature, forms and methods. Science and Economics. Scientific-theoretical journal, 2 (18), 99-105.
9. The Budget Code of Ukraine (2010). №2456-VI from 08.07.2010. Retrieved November 26, 2014, from: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>.
10. Antonishen, Y. A. (2013). Actual problems of budget financing of budget institutions in Ukraine. Retrieved November 26, 2014, from: http://www.rusnauka.com / 25_PNR_2013 / Economics / 3_144382.doc.htm.
11. Martenova, T. (2010). Improvements of operating mechanisms of the financial providing of socio-cultural sphere. Scientific works of the KNTU. Economic sciences, 17, 241-247.

Стаття надійшла до редакції 27.11.2014 р.